

ВПЛИВ АГРОХОЛДИНГІВ НА РОЗВИТОК СЕЛА В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Вероніка ХУДОЛЕЙ

ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»

<https://orcid.org/0000-0002-6658-7065>

khudolei@ukr.net

Вплив агрохолдингів на розвиток села в умовах децентралізації економіки як ніколи стає помітнішим. У країнах, що розвиваються, сільськогосподарський сектор все ще є дуже важливим для підтримки та прискорення економічного розвитку. Більшість сільськогосподарських площ розташована в сільській місцевості. Тому часто вважають, що розвиток сільської місцевості – це також розвиток сільського господарства. Природні та людські ресурси в сільській місцевості мають великий потенціал для розвитку в аграрному секторі. Земля та вода є основними природними ресурсами в сільській місцевості і використовуються для ведення господарств сільськими жителями, які здебільшого працюють у сільськогосподарському секторі. Тому управління природними та людськими ресурсами є запорукою успіху в реалізації цілей сільськогосподарського та сільського розвитку. Звичайно, цей успіх має бути підтриманий різними урядовими політиками та іншими пов'язаними установами, здатними заохочувати наявні людські ресурси в сільській місцевості.

Впровадження та розвиток як фізичних, так і нефізичних технологій також є важливими компонентами сільськогосподарського та сільського розвитку. Більшість економічного розвитку в країнах, що розвиваються, пов'язано з розвитком сільського господарства та сільського господарства, спрямованим на підвищення продуктивності землі та людських ресурсів, щоб покращити життя їхніх людей.

Економіко-фінансова структура стає інструментом стійкості, якщо вона періодично переглядається та вдосконалюється та впливає на більшість холдингових компаній у регіоні. В іншому випадку він має тенденцію стати руйнівним фактором, який поляризує можливості на користь регіональних лідерів, перешкоджаючи вільній конкуренції та знижуючи стійкий сільськогосподарський динамізм регіону. Серед елементів уразливості ми визначили організаційні аспекти, пов'язані з холдинговими компаніями, такі як: просування холдингових компаній, поширення переваг та зобов'язань асоціації, стратегічна співпраця з владою, залучення холдингових компаній до регіональної співпраці програми та заходи щодо скорочення логістичних ланцюгів.

Розвиток сільського господарства є невід'ємною частиною економічного розвитку сільської місцевості, яка потребує інтеграції. Кілька проблем, які виникають у сільськогосподарському та сільському розвитку, необхідно вирішувати, враховуючи різні аспекти. Сільські інституції мають бути залучені до реалізації аграрного та сільського розвитку. У випадку провінції Балі розвиток сільського господарства та сільської місцевості може бути спрямований на розвиток туризму, промисловості, навколишнього середовища та економічної діяльності. Це може бути у формі розвитку агротуризму, агропромисловості, інтегрованої системи землеробства (системи рослинництва та тваринництва) та сільських підприємств. Поліпшення сільськогосподарського та сільського розвитку прискорило зростання сільської економіки, таким чином зменшивши бідність

Ключові слова: вплив, агрохолдинги, розвиток села, умови децентралізації

<https://doi.org/10.31891/mdes/2022-5-27>

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Асоціативні форми представляють підхід до сільськогосподарського менеджменту, який спрямований як на розвиток сільської місцевості, так і на підвищення продуктивності на галузевому рівні шляхом застосування процедур управління виробництвом і маркетингу, адаптованих до механізмів сучасної економіки, з глобальними торговими потоками та зв'язками щодо управління запасами та виробництва. Хоча це інноваційна концепція, культурні відмінності можуть мати значний вплив на ці форми організації сільськогосподарської діяльності, відмінності, які можуть зробити різницю між невдачею та успіхом.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Проблеми впливу агрохолдингів на розвиток села в умовах децентралізації економіки досліджували такі науковці як: Андрійчук В.Г. [1], Гирник Л. В. [2], Завальнюк К. С. [3], Мельник О. І., Підгірна В. С., Белінська Ю. О. [4], Могильний О. О., Ходаківська О. В. [5], Морз О. В., Семцов В. М., Кукель Г. С. [6], Хірса І. М. [7], Червен, І. І. [8], Дуб Б. [9], Мельник О. І., Підгірна В. С., Белінська Ю. О. [10], Павлов О. І., Дідух С. М., Барвіненко В. Д. [11] та ін. Для визначення теоретичних основ цього дослідження надзвичайно корисною є література. Сама тема є цікавою та актуальною для дослідників, які підходять до неї з різних сторін.

Першим інноваційним підходом є роль Експертного посередника знань (ЕКВ) у розвитку сільської місцевості. У Греції було проведено тематичне дослідження, яке було зосереджено на неоендеогенному розвитку. У цьому контексті ЕКВ може об'єднати місцевих і «позамісцевих» учасників. Крім того, ЕКВ може вибрати найбільш відповідний тип сільського розвитку для даного регіону. Саме дослідження було зосереджено на проектах з відновлюваних джерел енергії в Греції

та підкреслило необхідність використання місцевого та позамісцевого фінансування для досягнення розвитку сільської місцевості [1].

Інша стаття дослідження має на меті оцінити детермінанти розвитку шляхом застосування заходів Спільної сільськогосподарської політики (через тематичне дослідження просторового розподілу сільського розвитку в Польщі). Дослідження показало, що політика сільського розвитку Європейського Союзу продовжує залишатися далекоцентрованою та надавати перевагу регіонам, де сільськогосподарські структури представлені краще, посилюючи регіональні диспропорції з сільськими районами з сільськогосподарським потенціалом [2].

Розвиток сільської місцевості в Китаї аналізується на основі концепції розширення міст, яке прискорило явище економічного та соціального розвитку, але мало негативний вплив на навколишнє середовище та соціальний розвиток. З 1970 року до теперішнього часу в Китаї спостерігається регресія сільських територій, яку можна побачити, якщо застосувати модель типу Кобба-Дугласа для вимірювання впливу урбанізації на розвиток сільської місцевості за допомогою характеристик у просторовому розподілі. Цей документ є цікавим для Європи, оскільки він відображає поточну глобальну тенденцію зростання урбанізації та зменшення сільської демографії на тлі розвитку таких процесів, як цифровізація, глобальна торгівля, IoT (Інтернет речей) тощо. [3].

Стратегія відродження сільських територій і самого сільського розвитку в Китаї підкреслює, що сільське господарство, фермери та сільські території є опорами нового підходу в цій галузі. SWOT (сильні сторони, слабкі сторони, можливості та загрози) аналіз сільських територій Китаю підкреслює той факт, що відродження сільської місцевості усуває бідність, покращує якість навколишнього середовища та чудово мобілізує наявні ресурси для сільського середовища [6].

Цікавий зв'язок між розвитком сільської місцевості та скороченням міграційних потоків аналізується в статті деяких американських дослідників. На їхню думку, цей зв'язок може стати підмогою в обмеженні явища міграції, враховуючи різницю у сприйнятті населення в містах і селах. Автори вважають, що аграрний сектор та його розвиток може стати каталізатором для поглинання мігрантів, надаючи економічному розвитку сталого статусу, через розвиток сільськогосподарських технологій та обмеження некваліфікованої праці в сільському господарстві [7].

У нинішніх умовах перевиробництва продовольства через збільшення продуктивності в розвинутих країнах деякі автори вважають, що нові продукти харчування нижчої якості, але з нижчими цінами, і сприяють надмірному споживанню в розвинутих країнах і таким захворюванням, як ожиріння, діабет тощо. водночас недоїдання проявляється в країнах, що розвиваються, через глобальну конкуренцію в закупівлях продовольства. Ці зміни супроводжуються погіршенням навколишнього середовища та спричиняють довгострокові негативні наслідки для виробників і споживачів. Автори пропонують переорієнтований підхід щодо критеріїв продуктивної та ефективної продовольчої системи, здатної підтримувати здоров'я та сталість, у тому числі шляхом розвитку сільських територій [].

Іноземні інвестиції в сільське господарство можуть бути, на думку інших авторів, рішенням для сільського розвитку, особливо для країн, що розвиваються, країн, де доступ до технологій обмежений [9, 10].

Міжнародна торгівля є рушійною силою для розвитку сільськогосподарських територій, якщо сільськогосподарське виробництво в цих областях є ефективним і конкурентоспроможним. Щоб досягти цієї мети, необхідно визначити проактивні заходи для формування сільськогосподарської моделі, заснованої на функціональності ринку та адаптованості до глобальної торгівлі. Порівняльний аналіз конкурентоспроможності сільського господарства Румунії та сільського господарства інших держав-членів виявив, що концентрація торговельних відносин у зоні ЄС (Європейського Союзу) приваблює конкурентоспроможність, але також є країни-члени, які мають перевагу в цьому рівнянні. Румунії вдалося підвищити конкурентоспроможність свого сільськогосподарського сектора шляхом диверсифікації харчової промисловості, аспекту, який є передумовою розвитку сільської місцевості [11].

З іншого боку, сільськогосподарські господарства виробляють несільськогосподарські товари та послуги навіть у поточному періоді. Вони використовують інші ресурси, ніж ті, що використовуються для отримання сільськогосподарської продукції, яку вони продають на ринку, таким чином збільшуючи доходи фермерів. Нарешті, технічні та фінансові показники цих ферм були проаналізовані у випадку сімейних ферм в Італії. Отримання додаткового доходу в цих господарствах неможливе без диверсифікації діяльності та джерел доходу. Іншим чинником, який позитивно впливає на фермерські господарства та розвиток села, є освіта [12].

Проблема асоціації в сільськогосподарських холдингах призвела до висновку про наявність великих розбіжностей між сільськогосподарськими регіонами (у цьому випадку у Франції) щодо розміру та частоти форм асоціації. Крім того, сучасні умови сприяли поділу сільськогосподарських виробників на великі холдинги (такі як Groupement Agricole d'Exploitation en Commun – GAEC) і сімейні ферми (EARLs – Exploitations Agricoles a' Responsabilite' Limite'e). Наразі GAEC володіє 7,6% від загальної кількості сільськогосподарських ферм і 15% трудового ресурсу дорослих у сільському господарстві. Ці різні еволюції у розвитку сільськогосподарських ферм значною мірою зумовлені історичною еволюцією, глобалізацією та необхідністю захисту навколишнього середовища [13].

Групою авторів було проведено мета-аналіз економічної поведінки та перенесення результатів у сільське господарство, які аналізують кореляцію між економічними та демографічними явищами, технологічними характеристиками та масштабами розвитку сільського господарства та економічної поведінки протягом тривалого часу. Крім того, вони прагнуть визначити теми майбутніх досліджень у цій галузі, щоб допомогти особам, які формують аграрну політику, і зацікавленим сторонам у розробці сталої стратегії розвитку сільської місцевості [14]. Необхідність планування та модернізації асоціативної моделі розглядається в статті про грецьке сільське господарство. Автор ідентифікує дрібного грецького фермера як дрібного підприємця, який намагається вижити в економічному середовищі за допомогою специфічних форм кооперації та сільських об'єднань. Це демонструє, що ці асоціативні форми представляють рішення для розвитку сільських територій і в інших країнах [15].

Дослідження спеціальної літератури відображають той факт, що розвиток села тісно пов'язаний із сільськогосподарським товаровиробником. Взаємодія цього виробника з економічними потоками та соціальними та екологічними факторами представляють аспекти, які є об'єктом політики сталого розвитку та створюють широкі стратегічні програми розвитку в цій галузі. У цьому контексті ефективність асоціативних форм стає проблемою, оскільки вони можуть представляти плід порівняльної переваги (накопичення ресурсів), але в той же час вони можуть бути справжніми джерелами непорозуміння або економічних розбіжностей, які стримують корисний потенціал ці асоціації. За відсутності узгодженої політики вразливі сторони, як правило, переважають переваги, і розвиток сільської місцевості страждає.

На думку [17] регіональний розвиток сільського господарства є критичними точками загальної стабільності добробуту населення. Це також відображається у зростаючому попиті на продукти харчування та клітковину. Автор зазначає, що в умовах динамічного клімату та демографічних та економічних змін забезпечення сталості аграрного сектору є ключовим фактором соціально-економічної стабільності. Автор пропонує деякі напрямки дій, що базуються на зміцненні комерційної спроможності сільськогосподарських ферм шляхом створення інфраструктури, підвищення ефективності та результативності сільськогосподарських органів через дослідження та розробки (НДДКР), вдосконалення моделей управління в сільському господарстві та вирішення торговельних бар'єрів у сприятливий спосіб для ці суб'єкти (простежуваність продукції).

Кореляція між сталим розвитком сільського господарства, прибутком і невизначеністю вивчається у випадку виробництва зернових за допомогою динамічної моделі, розробленої [18]. Модель забезпечує сценарну оптимізацію виробництва, оцінену до 2030 року (трикутний розподіл між витратами, цінами та обсягами, отриманими за рік протягом періоду 2025–2030 років). Незважаючи на те, що ми маємо застереження щодо прогнозування гістограм прибутку з невизначеністю, ми вважаємо ідею оцінки на основі п'яти сценаріїв корисною для оцінки регіонального потенціалу для розширення продуктивності через стратегічне планування сільськогосподарського виробництва. Таким чином, створені передумови для посилення адміністративної спроможності асоціативних форм у сільському господарстві.

Теоретичний підхід, заснований на економетричному моделюванні динамічних кореляцій рандомізованих факторів впливу, асимільованих на розвиток сільського господарства, здійснюється [19] у науковому дослідженні, що оцінює поведінкове батьківство розвитку сільського господарства в Україні протягом 1996–2018 років. Результати дослідження свідчать, що такий підхід дозволяє прогнозувати спад економічного зростання аграрного сектору за окремою еволюцією факторів впливу, щоб можна було передбачити піки зростання та періоди економічного спаду в аграрному секторі.

Щоб оцінити вплив сільського господарства на розвиток регіональної економіки, у дослідженні, проведеному [20], було застосовано аналіз витрат і випуску. Крім того, автори розробили регіональну модель, здатну кількісно визначити внесок первинного сектора в

регіональну економіку, а також внесок Спільної сільськогосподарської політики в розвиток місцевої економіки. Результати цього дослідження вказують на те, що сільське господарство є важливим чинником регіонального розвитку і здатне підтримувати зростання місцевого валового виробництва.

Дві важливі статті в роз'ясненні питань прогнозування вартості продукції як чинника сталого розвитку аграрного сектору реалізовано в [23] і [24]. У дослідженні впливу автори демонструють, що модель SARIMA (Seasonal Autoregressive Integrated Moving Average) може бути використана щодо таких факторів, як доступ до транспортної мережі, обсяги імпорту та експорту продукції, логістичний перерозподіл вантажів, зміни в аграрній політиці, зміни споживчого попиту для визначення цінового насичення та прогнозування обсягів виробництва в стійкий спосіб.

Розвиток сільського господарства з іншої актуальної перспективи враховує інформаційні системи відповідно до конфігурації землі. Автори показують, що систематизація виробництва шляхом залучення непродуктивної землі до продуктивного циклу, що є частиною екстенсивного компоненту розвитку, може бути досягнута за допомогою моделей CIM (Computation Independent Model) і MDA (Model Driven Architecture) стійким способом, який технічно підтримує управлінські рішення в сільському господарстві та репозиціонує стратегію розвитку відповідно до реальності на місцях [25, 26]. Ми вважаємо цей підхід доповненням до моделі прогнозування, представлені раніше [23], і вважають, що це може сприяти підвищенню стійкості розвитку сільськогосподарського сектору шляхом поєднання двох методів. Це також було розглянуто в нашому поточному дослідженні.

Після ретельного мета-аналізу було зроблено висновок, що обмін передовим досвідом у сільському господарстві не є актуальним, оскільки умови виробництва, кліматичні умови та логістичні можливості значно відрізняються з регіональної точки зору, тому загальні практики є аспектом, який повинен найменше адаптувати шляхом поглиблення знань про фактори впливу, які визначають стійкість в інтегрованому управлінні фермами [27].

Новий підхід до стратегії сталого розвитку сільського господарства враховує аспекти співпраці між суб'єктами сільського господарства, що працюють як в аграрному мікросередовищі, так і в економічному макросередовищі [28]. Автори показують, що успіх агрохолдингів залежить як від організації та управління асоціаціями, індивідуальних особливостей суб'єктів асоціації, так і від зовнішніх умов, ринкових факторів, аграрної політики та інших макроекономічних характеристик таким чином, щоб забезпечити дотримання соціальних, екологічних та економічних критеріїв, що, у свою чергу, забезпечує стійкість асоціації та прийняття співпраці.

Враховуючи складність проблеми асоціативних форм, сфери розвитку та потенціал, який має ця галузь як опора для національної та регіональної економіки, ми адаптували наш підхід для проведення дослідження впливу на асоціативні форми та їх здатність сприяти, в стійкий спосіб, до економічного добробуту як своєчасний і необхідний. Цей підхід має на меті з'ясувати на основі зворотного зв'язку менеджерів асоціативних форм аспекти, які активізують регіональну та національну стратегію розвитку цієї галузі економіки.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою даної наукової статті є обґрунтування та тенденції впливу агрохолдингів на розвиток села в умовах децентралізації економіки

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Близько 80% бідних людей у всьому світі живуть у сільській місцевості (Світовий банк, 2020). Це робить скорочення бідності важливою метою розвитку для зменшення вразливості сільських домогосподарств на міжнародному рівні [20]. Викорінення бідності є першою з Цілей сталого розвитку ООН до 2030 року та тісно пов'язане з другою Ціллю сталого розвитку, тобто досягнення продовольчої безпеки та безпеки харчування та припинення голоду (ООН, 2015), а також пом'якшення наслідків сільського населення. міський розрив [16].

Ключовим шляхом виходу з бідності в сільській місцевості є підвищення продуктивності, прибутковості та стійкості дрібних фермерських систем [14]. Для впровадження ефективних інструментів, спрямованих на вразливих дрібних фермерів, потрібні наукові дані з конкретних географічних і соціальних контекстів [15]. Серед цих інструментів створення сільськогосподарських кооперативів довело свою ефективність у боротьбі з бідністю в сільській місцевості [10]. На сьогоднішній день широкі дослідження визначили різні механізми, за допомогою яких сільськогосподарські кооперативи можуть сприяти зменшенню бідності фермерів.

Наприклад, кооперативи можуть підвищити ефективність і продуктивність процесів на фермі шляхом закупівлі ресурсів і спільної техніки [13]; вони можуть покращити переговорну силу фермерів і полегшити їхній доступ до ширших ринків [16]; вони можуть зв'язати фермерів із суб'єктами ланцюга постачання та пом'якшити гендерні [18]; і вони можуть підтримувати розвиток знань і створення соціального капіталу на місцевому рівні [11]; вони можуть зв'язати фермерів із суб'єктами ланцюга постачання та пом'якшити гендерні проблеми; і вони можуть підтримувати розвиток знань і створення соціального капіталу на місцевому рівні; вони можуть зв'язати фермерів із суб'єктами ланцюга постачання та пом'якшити гендерні проблеми; і вони можуть підтримувати розвиток знань і створення соціального капіталу на місцевому рівні [12].

Країни, що розвиваються, є основним центром опублікованих досліджень [21]. Це потребує додаткових доказів із розвинутих країн, особливо в Європі, де існують значні відмінності між Сходом і Заходом в історичному розвитку сільського господарства та сільських територій, а також в еволюції кооперативів.

Сільська місцевість східних (постсоціалістичних) країн має нижчий рівень життя порівняно із західними країнами Європи. Малі ферми відіграли ключову роль у життєздатності сільської місцевості, особливо завдяки забезпеченню продовольчої безпеки). Проте дрібні фермери є помітною групою людей, яким загрожує бідність; це значною мірою пояснюється низькими доходами та пенсіями, сезонністю роботи, подвійним виробництвом, поганою структурою, а також обмеженим доступом до інформації та низькою переговорною силою, що може збільшити трансакційні витрати та перешкодити їхньому доступу до ринків. Крім того, відтік із села в місто та міграція за кордон молоді та жінок сприяли депопуляції сільської місцевості. Два основні чинники можуть сприяти поширенню дрібних фермерських кооперативів як інструментів подолання бідності: рівень формальної освіти сільських мешканців можна порівняти з іншими сільськими районами в країнах, що розвиваються, і в розвинених країнах, де колективні дії більш поширені; у сільській місцевості існує хороша інфраструктура та зв'язок. Однак більш потужні чинники завадили цьому розповсюдженню, в основному пов'язані зі спадщиною соціалістичних режимів, такі як, наприклад, відсутність соціального капіталу та довіри. Однак більш потужні чинники завадили цьому розповсюдженню, в основному пов'язані зі спадщиною соціалістичних режимів, такі як, наприклад, відсутність соціального капіталу та довіри.

Серед постсоціалістичних країн дискурс про використання сільськогосподарських кооперативів для зменшення бідності в сільській місцевості є особливо актуальним для Боснії та Герцеговини (БГ). Боснія і Герцеговина є переважно сільською країною, яка перебуває в процесі переходу до ринкової економіки, з високим рівнем бідності (20%) і помітним розривом між селом і містом і гендерним розривом. Ці питання є предметом політичного занепокоєння, оскільки ВН є країною-кандидатом на членство в ЄС. Прагнення отримати кандидатуру в ЄС і приєднатися до ЄС можуть стати рушійною силою для подолання внутрішніх розбіжностей і стимулювання реформ для поступового наближення до Спільної сільськогосподарської політики ЄС, як це передбачено Стратегічним планом Розвиток сільської місцевості ВН (2018–2021).

Нещодавно були реалізовані різні проекти під керівництвом НУО для підтримки сільськогосподарських кооперативів як ключових інструментів для сприяння економічному зростанню та подолання бідності в сільській місцевості. На сьогоднішній день кооператив Коп'їс є найбільшим сільськогосподарським кооперативом, який отримав підтримку від НУО в Боснії і Герцеговині з конкретною метою подолання бідності в сільській місцевості. Докази з цього тематичного дослідження можуть бути використані для вдосконалення дизайну втручань у розвиток сільської місцевості, сприяння поширенню сільськогосподарських кооперативів як інструментів подолання бідності.

На цьому тлі головна мета цього дослідження полягає в тому, щоб описати та проаналізувати статус бідності та динаміку фермерських домогосподарств, їх детермінанти та можливі стратегії покращення, взявши кооператив Коп'їс як приклад. Щоб досягти цієї мети, у цьому дослідженні розроблено дослідницьке тематичне дослідження. Емпірична робота базується на змішаному дослідницькому плані, який об'єднує кількісну інформацію про структурні та виробничі фактори, тобто характеристики домогосподарства, структуру господарства та доходи, з якісною інформацією про умови ведення сільського господарства, роль кооперативів та гендерні питання.

Методологічний робочий процес включає три кроки, тобто кількісний аналіз, якісний аналіз і їх інтеграція, кожна з них була задумана для досягнення більш конкретної дослідницької мети [8], відповідно: описати статус бідності та динаміку членів кооперативу та точно визначити їх

сприяючі фактори; зрозуміти знання та точку зору місцевих учасників щодо сільськогосподарської системи, доходів домогосподарств, ролі кооперативу та гендерних питань, а також визначити стратегії для покращення; генерувати знання про фактори, які впливають на статус бідності та динаміку членів кооперативу на основі голосу місцевих акторів. та гендерні питання та визначити стратегії для покращення; генерувати знання про фактори, які впливають на статус бідності та динаміку членів кооперативу на основі голосу місцевих акторів. та гендерні питання та визначити стратегії для покращення; генерувати знання про фактори, які впливають на статус бідності та динаміку членів кооперативу на основі голосу місцевих акторів.

Це дослідження робить внесок у наукову дискусію про викорінення бідності в сільській місцевості та, зокрема, доповнює літературу про подолання бідності через агрохолдинги принаймні чотирма способами, тобто 1) шляхом додавання до літератури про викорінення бідності в європейських країнах; 2) шляхом визначення факторів та умов, які сприяють бідності в сільській місцевості; 3) шляхом покращення знань про механізми фермерських кооперативів у досягненні стабільних засобів до існування в контексті вразливості; (4) шляхом надання інформації, що ґрунтується на фактах, для практичного використання учасниками агробізнесу, дослідниками та політиками.

Результати цього дослідження свідчать про те, що створення агрохолдингів може бути ефективним інструментом розвитку сільської місцевості для подолання бідності фермерів і запобігання рецидивам бідності, особливо коли участь і вплив на прийняття рішень у ланцюжку створення вартості незначні. Однак на сьогоднішній день структурні характеристики фермерських господарств і домогосподарств, а також клімат і ринкові умови значною мірою вплинули на статус і вразливість бідності фермерів. Крім того, подолання гендерного розриву все ще є проблемою, яка потребує уваги політиків. Усунення гендерного розриву є терміновим для сприяння більш інклюзивним втручанням у розвиток сільської місцевості та сприянню інноваціям [19].

У цьому сенсі ми вважаємо доцільним аналіз коефіцієнтів регресії паралельно з частковими діаграмами, представленими на координованій системі із залежною змінною як залишкові стандартизовані діаграми.

Перший коефіцієнт регресії, присвоєний змінній, має значення 0,575. Коефіцієнт вказує на значний зв'язок між ефективними шляхами розвитку сільської місцевості та зміцненням законодавчої бази, відповідно, що захід створюватиме кращий ефект на рівні розвитку сільської місцевості. Ця здатність до адаптації є характеристикою, яка приписується ентропії для асоціативних форм, і являє собою індикатор корекції вразливості, передбачаючи водночас активні заходи щодо консультування, координації, співпраці та прозорості (рис 1).

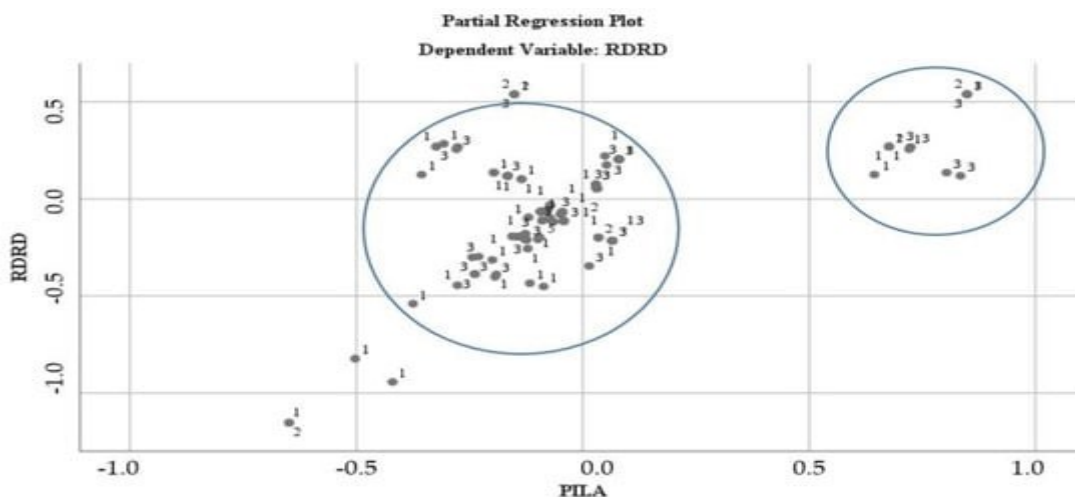

Рис. 1. Регресійний аналіз для активні заходи щодо консультування, координації, співпраці та прозорості*

* регіональна співпраця – RDRP, зміцнення законодавчої бази – PILA

Джерело: [26]

Другий коефіцієнт, пов'язаний зі змінною фінансовою підтримкою та фіскальними інструментами – активні заходи щодо консультування, координації, співпраці та прозорості, має значення 0,465 і являє собою середню кореляцію між ефективними шляхами сільського розвитку та фінансовою підтримкою та фіскальними спрощеннями, що означає наявність вразливості як у

програмах структурування, так і в програмі структурування. фінансування, а також у їх реалізації бенефіціарами фінансування. Це свідчить про те, що посилення регіонального потенціалу сільськогосподарських структур може призвести до покращення, як зазначає [2]. Часткова діаграма відображає лінійний тренд без поляризації, але зі значними відстанями від лінії тренду. Найбільші відхилення від лінії тренду спостерігаються у суб'єктів у сфері маркетингу та переробки харчових продуктів, що означає, що ці суб'єкти автоматично не отримують вигоди від наданої підтримки виробникам чи постачальникам послуг (наприклад, керуючі компанії, вода та зрошення). У результаті ці сегменти перетворюються на сегменти, більш схильні до ринкового ризику, що посилює системну вразливість і уповільнює розвиток села.

Індикатор конкретних заходів стимулювання, в тому числі фінансових – отримав негативний коефіцієнт регресії ($-0,790$) шляхом моделювання. Цей коефіцієнт являє собою сильну непряму кореляцію, засновану на функціонуванні асоціативних форм як способу активізації сільського розвитку та мотивований міркуваннями про неефективність використання коштів і низьку ефективність управління холдинговими компаніями, що підлягають фінансуванню. Розподіл тенденцій є біполярним, біполярність проявляється у виробничому та комерційному секторах (1 і 3), що означає, що в секторі 1, хоча він і є прямим бенефіціаром фінансування, результативність фінансової діяльності не є однорідною рисою системи, але впливає на ефективність. Визначення ролі фінансової підтримки для розвитку холдингових компаній та розвитку села (рис. 2).

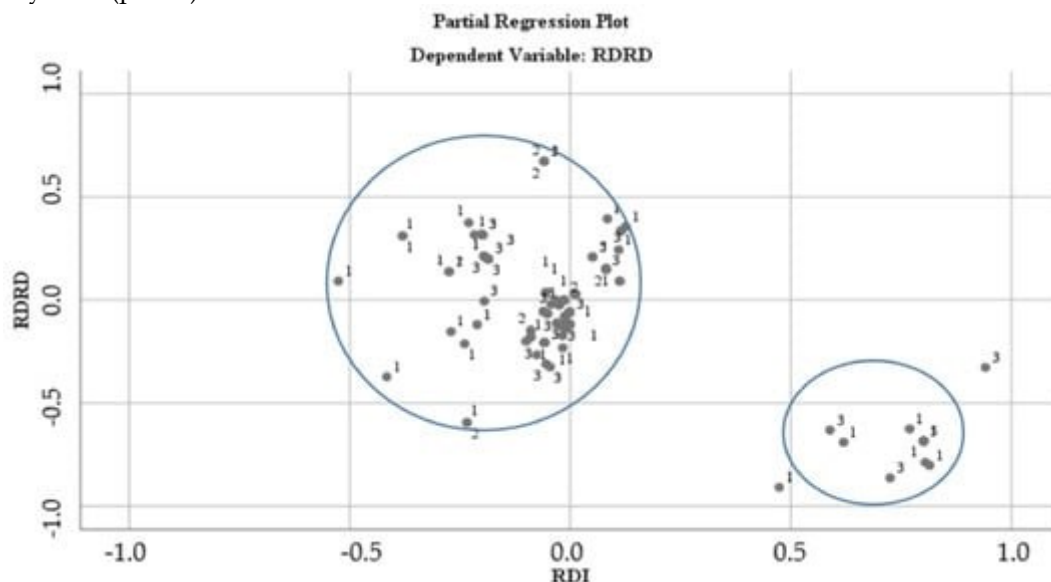

Рис. 2. Регресійний аналіз для ролі фінансової підтримки для розвитку холдингових компаній та розвитку села*

* Індикатор конкретних заходів стимулювання, в тому числі фінансових – RDI, регіональна співпраця – RDRD
Джерело: Євростат [24]

Іншим показником, який демонструє вразливість асоціативних форм щодо цілі максимального економічного розвитку сільських територій (ціль 3), є можливості просування холдингових компаній – ролі фінансової підтримки для розвитку холдингових компаній та розвитку села. Рівень коефіцієнта регресії мінімальний і від'ємний ($-0,034$). Це являє собою слабку непряму кореляцію щодо можливостей просування холдингових компаній як показника розвитку сільської місцевості.

Війна в Україні спричинила переміщення населення, завдала шкоди цивільній інфраструктурі та обмежила пересування людей і товарів, не дозволяючи фермерам доглядати за своїми полями, збирати врожай і продавати свої зернові та продукти тваринництва. Згідно з останньою оцінкою (31/07), війна вже призвела до загальних збитків для сільського господарства на 2,2 мільярда доларів США, тоді як сукупні втрати становлять 28,3 мільярда доларів США.

Після восьми місяців активної війни сільські домогосподарства дедалі більше страждають від негативного впливу конфлікту. Вплив війни на широку систему виробництва, що характеризується порушенням ланцюгів створення вартості та постачання та непередбачуваністю цін, має наслідки для сільського населення, підкреслюючи його взаємозалежність від сільськогосподарської економіки країни.

Аналіз показує, що війна негативно вплинула на сільськогосподарське виробництво однієї чверті опитаних сільських домогосподарств у країні. Кожен четвертий респондент (25 відсотків) сільського населення повідомив про припинення або скорочення сільськогосподарського виробництва через війну. Тенденція є більшою у прифронтових районах, де більше ніж кожен третій респондент повідомляє про припинення або скорочення сільськогосподарського виробництва.

Зростання витрат на виробництво сільськогосподарських культур і тваринництва через війну було широко відчутним по всій країні, що негативно вплинуло на рівень доходів сільських домогосподарств з різким і значним зниженням, про яке повідомили більше третини опитаних домогосподарств. Якщо говорити про загальні збитки та збитки сільських домогосподарств, то за перші шість місяців війни оцінюють майже 2,25 мільярда доларів США. З них 1,26 млрд доларів США – у рослинництві та 0,98 млрд доларів – у тваринництві. Найбільше постраждав підсектор великої рогатої худоби, на який припало понад 64 відсотки загальної вартості збитків і збитків у секторі тваринництва, тоді як підсектор зернових і олійних культур склав понад 67 відсотків загального зменшення вартості в секторі рослинництва [31].

Тому, вплив агрохолдингів на розвиток села в умовах децентралізації економіки як ніколи стає помітнішим.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

За результатами дослідження ми виявили, що державна фінансова підтримка є основним інструментом розвитку агрохолдингових компаній, за умови, що діяльність підтримки зосереджена на конкретних заходах, які дозволяють суб'єктам господарювання в регіоні отримати доступ до заходів підтримки та успішно їх реалізувати.

Економіко-фінансова структура стає інструментом стійкості, якщо вона періодично переглядається та вдосконалюється та впливає на більшість холдингових компаній у регіоні. В іншому випадку він має тенденцію стати руйнівним фактором, який поляризує можливості на користь регіональних лідерів, перешкоджаючи вільній конкуренції та знижуючи стійкий сільськогосподарський динамізм регіону.

Серед елементів уразливості ми визначили організаційні аспекти, пов'язані з холдинговими компаніями, такі як: просування холдингових компаній, поширення переваг та зобов'язань асоціації, стратегічна співпраця з владою, залучення холдингових компаній до регіональної співпраці програми та заходи щодо скорочення логістичних ланцюгів.

З іншого боку, заходами, необхідними для посилення ролі холдингових компаній у розвитку сільської місцевості, є: удосконалення законодавчої бази, прийняття конкретних заходів економічного стимулювання, економічна ефективність заходів підтримки шляхом перенесення їх у стійке економічне зростання холдингових компаній, покращення стратегічне співробітництво з іншими органами, окрім органів державної влади, сприяння прозорості та відстежуваності професії та активізація найбільш життєздатного заходу, а саме розробки узгодженої сільськогосподарської політики, яка, відповідно до розробленої моделі, має прямий вплив на розвиток сільської місцевості разом із розробка життєздатних програм на регіональному рівні.

У цьому контексті розвиток сільських територій стає полюсом зростання з точки зору належного управління визначеними заходами та з точки зору зменшення вразливості через добре цілеспрямовану політику та дії, що має стимулюючий ефект для розвитку холдингів та розвитку сільських територій. Межі дослідження складаються з відносно обмеженої кількості аналізованих показників. Можуть бути інші відповідні показники, які можуть покращити результати дослідження.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрійчук В.Г. (2014) Проблемні аспекти регулювання функціонування агропромислових компаній / В.Г. Андрійчук // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 5-21.
2. Гирник Л. В. Діяльність агрохолдингів в Україні та їхній вплив на розвиток сільського господарства. Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Серія : Економіка і менеджмент. – 2016. – № 1. – С. 35-43. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsuem_2016_1_7
3. Завальнюк К. С. Особливості розвитку та функціонування агрохолдингів в Україні. Економіка та управління підприємствами. – 2015. – Випуск 1 (123). – УДК 338.436:631.115(477). – URL: [http://ird.gov.ua/sep/sep20171\(123\)/sep20171\(123\)_056_ZavalnyukK.pdf](http://ird.gov.ua/sep/sep20171(123)/sep20171(123)_056_ZavalnyukK.pdf)

4. Мельник О. І., Підгірна В. С., Белінська Ю. О. Сучасні тенденції розвитку агрохолдингів у напрямі земельного забезпечення // *Агросвіт*. 2018. № 11. С. 3–7.
5. Могильний О. О., Ходаківська О. В. Вплив агрохолдингів на розвиток аграрного сектора країни // *Економіка та держава*. Київ : Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, 2017. № 6. С. 4–9.
6. Морз О. В., Семцов В. М., Кукель Г. С. Моделювання впливу агрохолдингів на розвиток сільського господарства і сільських територій України // *Економіка та держава*. Київ : Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, 2015. № 12. С. 62–66.
7. Хірса І. М. Інструменти інноваційних іт-рішень в розвитку діяльності підприємств аграрного сектору України. *Ефективна економіка*. 2020. № 12. - URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8410>
8. Червен, І. І. Роль агрохолдизації у соціально-економічному розвитку сільських територій України / І. І. Червен, С. І. Павлюк. - С.14-26.
9. Dub, B. (2017), Current status and trends of agricultural holdings' economic security in Ukraine. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, [Online], vol. 3, no. 1, pp. 94–107, available at: www.are-journal.com.
10. Melnyk, O., Pidhirna, V. and Belinska, Y. (2018), "Modern trends in the development of agricultural holdings in Ukraine", *Agrosvit*, vol. 11, pp. 3–7.
11. Pavlov, O. I., Didukh, S. M., & Barvinenko, V. D. (2020). Rol' ahrokhodyniv v inklyuzyvnomu rozvytku ob'yednanykh terytorial'nykh hromad i rayoniv: synerhetychnyy efekt detsentralizatsiyi [The role of agroholdings in inclusive development of united territorial communities and districts: synergetic effect of decentralization]. *Rehional'na ekonomika - Regional Economy*, 98 (4), 32–42. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-4-4>. [in Ukrainian].
12. Apostolopoulos, N.; Chalvatzis, K.J.; Liargovas, P.G.; Newbery, R.; Rokou, E. The Role of the Expert Knowledge Broker in Rural Development: Renewable Energy Funding Decisions in Greece. *J. Rural Stud.* 2020, 78, 96–106. [Google Scholar] [CrossRef]
13. Kyrlyuk-Dryjska, E.; Beba, P.; Poczta, W. Local Determinants of the Common Agricultural Policy Rural Development Funds' Distribution in Poland and Their Spatial Implications. *J. Rural Stud.* 2020, 74, 201–209. [Google Scholar] [CrossRef]
14. Feng, W.; Liu, Y.; Qu, L. Effect of Land-Centered Urbanization on Rural Development: A Regional Analysis in China. *Land Use Policy* 2019, 87, 104072.
15. Muresan, I.C.; Harun, R.; Arion, F.H.; Oroian, C.F.; Dumitras, D.E.; Mihai, V.C.; Ilea, M.; Chiciudean, D.I.; Gliga, I.D.; Chiciudean, G.O. Residents' Perception of Destination Quality: Key Factors for Sustainable Rural Development. *Sustainability* 2019, 11, 2594. [Google Scholar] [CrossRef][Green Version]
16. Sabet, N.S.; Khaksar, S. The Performance of Local Government, Social Capital and Participation of Villagers in Sustainable Rural Development. *Soc. Sci. J.* 2020, 1–29.
17. Han, J. Prioritizing Agricultural, Rural Development and Implementing the Rural Revitalization Strategy. *China Agric. Econ. Rev.* 2019, 12, 14–19.
18. Gamso, J.; Yuldashev, F. Does Rural Development Aid Reduce International Migration? *World Dev.* 2018, 110, 268–282.
19. Oya, C.; Schaefer, F.; Skolidou, D. The Effectiveness of Agricultural Certification in Developing Countries: A Systematic Review. *World Dev.* 2018, 112, 282–312.
20. Mahmudov, B.J.; Bulturbayevich, M.B. Attracting Foreign Investment in the Agricultural Economy. *Glob. Oppor. Index.* 2015, 1, 2–4.
21. Mihaila, S.; Tanasa, S.-M.; Grosu, V.; Timofte (Coca), C. Integrated Reporting – An Influencing Factor on the Solvency and Liquidity of a Company and Its Role in the Managerial Decision-Making Process. In *Proceedings of the Fourteenth International Conference on Management Science and Engineering Management, Chişinău, Moldova; 2020; pp. 783–794.*
22. Andrei, J.V.; Popescu, G.H.; Nica, E.; Chivu, L. The Impact of Agricultural Performance on Foreign Trade Concentration and Competitiveness: Empirical Evidence from Romanian Agriculture. *J. Bus. Econ. Manag.* 2020, 21, 317–343.
23. Agarwal, B.; Dorin, B. Group Farming in France: Why Do Some Regions Have More Cooperative Ventures than Others? *Environ. Plan A Econ. Sp.* 2019, 51, 781–804. Kalogiannidis, S. Economic Cooperative Models: Agricultural Cooperatives in Greece and the Need to Modernize Their Operation for the Sustainable Development of Local Societies. *Int. J. Acad. Res. Bus. Soc. Sci.* 2020, 10, 2222–6990.

24. Moghazy, N.H.; Kaluarachchi, J.J. Sustainable Agriculture Development in the Western Desert of Egypt: A Case Study on Crop Production, Profit, and Uncertainty in the Siwa Region. *Sustainability* 2020, 12, 6568.
25. Dmytriieva, V.; Sviatets, Y. Turning Points in Agriculture Development in Ukraine: Results of Analysis on the Base of Purified Data. *Agric. Resour. Econ. Int. Sci. E-J.* 2021, 7, 5–21.
26. Loizou, E.; Karelakis, C.; Galanopoulos, K.; Mattas, K. The Role of Agriculture as a Development Tool for a Regional Economy. *Agric. Syst.* 2019, 173, 482–490. [Google Scholar] [CrossRef]
27. Yushkova, V.; Kostin, G.; Davydov, R.; Rud, S.; Dudkin, V.; Valiullin, L. The Development of Small and Medium-Sized Businesses, as the Basis for a Balanced Development of Agriculture in Russia. *IOP Conf. Ser. Earth Environ. Sci.* 2019, 390, 12016.
28. Tatarintsev, M.; Korchagin, S.; Nikitin, P.; Gorokhova, R.; Bystrenina, I.; Serdechnyy, D. Analysis of the Forecast Price as a Factor of Sustainable Development of Agriculture. *Agronomy* 2021, 11, 1235. [Google Scholar] [CrossRef]
29. Szafranska, B.; Busko, M.; Kovalyshyn, O.; Kolodiy, P. Building a Spatial Information System to Support the Development of Agriculture in Poland and Ukraine. *Agronomy* 2020, 10, 1884.
30. Streimikis, J.; Baležentis, T. Agricultural Sustainability Assessment Framework Integrating Sustainable Development Goals and Interlinked Priorities of Environmental, Climate and Agriculture Policies. *Sustain. Dev.* 2020, 28, 1702–1712.
31. Ukraine: Impact of the war on agriculture and rural livelihoods in Ukraine https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/ukraine-impact-war-agriculture-rural-livelihoods-ukraine_en

REFERENCES:

1. Andriichuk V.H. (2014) Problemni aspekty rehuliuвання funktsionuvannya ahropromyslovykh kompanii / V.H. Andriichuk // *Ekonomika APK*. - 2014. - № 2. - S. 5-21.
2. Hyrnyk L. V. Diialnist ahrokhodyniv v Ukraini ta yikhniy vplyv na rozvytok silskoho hospodarstva. *Visnyk Skhidnoevropeiskoho universytetu ekonomiky i menedzhmentu. Seriya : Ekonomika i menedzhment*. - 2016. - № 1. - S. 35-43. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsuem_2016_1_7
3. Zavalnyuk K. S. Osoblyvosti rozvytku ta funktsionuvannya ahrokhodyniv v Ukraini. *Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy*. - 2015. - Vypusk 1 (123). - UDK 338.436:631.115(477). - URL: [http://ird.gov.ua/sep/sep20171\(123\)/sep20171\(123\)_056_ZavalnyukK.pdf](http://ird.gov.ua/sep/sep20171(123)/sep20171(123)_056_ZavalnyukK.pdf)
4. Melnyk O. I., Pidhirna V. S., Belinska Yu. O. Suchasni tendentsii rozvytku ahrokhodyniv u napriami zemelnogo zabezpechennia // *Ahrosvit*. 2018. № 11. S. 3-7.
- 5.5. Mohylnyi O. O., Khodakivska O. V. Vplyv ahrokhodyniv na rozvytok ahrarynogo sektora krainy // *Ekonomika ta derzhava*. Kyiv : Instytut pidhotovky kadrov derzhavnoi sluzhby zainiatosti Ukrainy, 2017. № 6. S. 4-9.
6. Morz O. V., Semtsov V. M., Kukel H. S. Modeliuвання vplyvu ahrokhodyniv na rozvytok silskoho hospodarstva i silskykh terytorii Ukrainy // *Ekonomika ta derzhava*. Kyiv : Instytut pidhotovky kadrov derzhavnoi sluzhby zainiatosti Ukrainy, 2015. № 12. S. 62-66.
7. Khirsa I. M. Instrumenty innovatsiinykh it-rishen v rozvytku diialnosti pidpriemstv ahrarynogo sektoru Ukrainy. *Efektivna ekonomika*. 2020. № 12. - URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8410>
8. Cherven, I. I. Rol ahrokhodyzatsii u sotsialno-ekonomichnomu rozvytku silskykh terytorii Ukrainy / I. I. Cherven, S. I. Pavliuk. - S. 14-26. *Dub, B.* (2017), Current status and trends of agricultural holdings' economic security in Ukraine. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, [Online], vol. 3, no. 1, pp. 94–107, available at: www.are-journal.com.
9. Melnyk, O., Pidhirna, V. and Belinska, Y. (2018), "Modern trends in the development of agricultural holdings in Ukraine", *Agrosvit*, vol. 11, pp. 3-7.
10. Pavlov, O. I., Didukh, S. M., & Barvinenko, V. D. (2020). Rol' ahrokhodyniv v inklyuzyvnomu rozvytku ob'yednanykh terytorial'nykh hromad i rayoniv: synerhetychnyy efekt detsentralizatsiyi [The role of agroholdings in inclusive development of united territorial communities and districts: synergetic effect of decentralization]. *Rehional'na ekonomika - Regional Economy*, 98 (4), 32-42. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-4-4>. [in Ukrainian].
11. Apostolopoulos, N.; Chalvatzis, K.J.; Liargovas, P.G.; Newbery, R.; Rokou, E. The Role of the Expert Knowledge Broker in Rural Development: Renewable Energy Funding Decisions in Greece. *J. Rural Stud.* 2020, 78, 96–106. [Google Scholar] [CrossRef]
12. Kiryluk-Dryjska, E.; Beba, P.; Poczta, W. Local Determinants of the Common Agricultural Policy Rural Development Funds' Distribution in Poland and Their Spatial Implications. *J. Rural Stud.* 2020, 74, 201–209. [Google Scholar] [CrossRef]
13. Feng, W.; Liu, Y.; Qu, L. Effect of Land-Centered Urbanization on Rural Development: A Regional Analysis in China. *Land Use Policy* 2019, 87, 104072.
14. Muresan, I.C.; Harun, R.; Arion, F.H.; Oroian, C.F.; Dumitras, D.E.; Mihai, V.C.; Ilea, M.; Chiciudean, D.I.; Gliga, I.D.; Chiciudean, G.O. Residents' Perception of Destination Quality: Key Factors for Sustainable Rural Development. *Sustainability* 2019, 11, 2594. [Google Scholar] [CrossRef] [Green Version]
15. Sabet, N.S.; Khaksar, S. The Performance of Local Government, Social Capital and Participation of Villagers in Sustainable Rural Development. *Soc. Sci. J.* 2020, 1–29.
16. Han, J. Prioritizing Agricultural, Rural Development and Implementing the Rural Revitalization Strategy. *China Agric. Econ. Rev.* 2019, 12, 14–19.
17. Gamso, J.; Yuldashev, F. Does Rural Development Aid Reduce International Migration? *World Dev.* 2018, 110, 268–282.

18. Oya, C.; Schaefer, F.; Skalidou, D. The Effectiveness of Agricultural Certification in Developing Countries: A Systematic Review. *World Dev.* 2018, 112, 282–312.
19. Mahmudov, B.J.; Bulturbayevich, M.B. Attracting Foreign Investment in the Agricultural Economy. *Glob. Oppor. Index.* 2015, 1, 2–4.
20. Mihaila, S.; Tanasa, S.-M.; Grosu, V.; Timofte (Coca), C. Integrated Reporting – An Influencing Factor on the Solvency and Liquidity of a Company and Its Role in the Managerial Decision-Making Process. In Proceedings of the Fourteenth International Conference on Management Science and Engineering Management, Chişinău, Moldova; 2020; pp. 783–794.
21. Andrei, J.V.; Popescu, G.H.; Nica, E.; Chivu, L. The Impact of Agricultural Performance on Foreign Trade Concentration and Competitiveness: Empirical Evidence from Romanian Agriculture. *J. Bus. Econ. Manag.* 2020, 21, 317–343.
22. Agarwal, B.; Dorin, B. Group Farming in France: Why Do Some Regions Have More Cooperative Ventures than Others? *Environ. Plan A Econ. Sp.* 2019, 51, 781–804.
23. Kalogiannidis, S. Economic Cooperative Models: Agricultural Cooperatives in Greece and the Need to Modernize Their Operation for the Sustainable Development of Local Societies. *Int. J. Acad. Res. Bus. Soc. Sci.* 2020, 10, 2222–6990.
24. Moghazy, N.H.; Kaluarachchi, J.J. Sustainable Agriculture Development in the Western Desert of Egypt: A Case Study on Crop Production, Profit, and Uncertainty in the Siwa Region. *Sustainability* 2020, 12, 6568.
25. Dmytriieva, V.; Sviatets, Y. Turning Points in Agriculture Development in Ukraine: Results of Analysis on the Base of Purified Data. *Agric. Resour. Econ. Int. Sci. E-J.* 2021, 7, 5–21.
26. Loizou, E.; Karelakis, C.; Galanopoulos, K.; Mattas, K. The Role of Agriculture as a Development Tool for a Regional Economy. *Agric. Syst.* 2019, 173, 482–490. [Google Scholar] [CrossRef]
27. Yushkova, V.; Kostin, G.; Davydov, R.; Rud, S.; Dudkin, V.; Valiullin, L. The Development of Small and Medium-Sized Businesses, as the Basis for a Balanced Development of Agriculture in Russia. *IOP Conf. Ser. Earth Environ. Sci.* 2019, 390, 12016.
28. Tatarintsev, M.; Korchagin, S.; Nikitin, P.; Gorokhova, R.; Bystrenina, I.; Serdechny, D. Analysis of the Forecast Price as a Factor of Sustainable Development of Agriculture. *Agronomy* 2021, 11, 1235. [Google Scholar] [CrossRef]
29. Szafranska, B.; Busko, M.; Kovalyshyn, O.; Kolodiy, P. Building a Spatial Information System to Support the Development of Agriculture in Poland and Ukraine. *Agronomy* 2020, 10, 1884.
30. Streimikis, J.; Baležentis, T. Agricultural Sustainability Assessment Framework Integrating Sustainable Development Goals and Interlinked Priorities of Environmental, Climate and Agriculture Policies. *Sustain. Dev.* 2020, 28, 1702–1712.
30. Ukraine: Impact of the war on agriculture and rural livelihoods in Ukraine https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/ukraine-impact-war-agriculture-rural-livelihoods-ukraine_en

THE INFLUENCE OF AGROHOLDINGS ON RURAL DEVELOPMENT IN THE CONDITIONS OF DECENTRALIZATION OF THE ECONOMY

Veronika KHUDOLEI

HEI «Academician Yuriy Bugay international scientific and technical university»

The influence of agricultural holdings on rural development in conditions of economic decentralization is becoming more noticeable than ever. In developing countries, the agricultural sector is still very important to support and accelerate economic development. Most of the agricultural areas are located in rural areas. Therefore, it is often believed that the development of rural areas is also the development of agriculture. Natural and human resources in rural areas have great potential for development in the agricultural sector. Land and water are the main natural resources in rural areas and are used for farming by rural residents, who mostly work in the agricultural sector. Therefore, the management of natural and human resources is the key to success in realizing the goals of agricultural and rural development. Of course, this success should be supported by various government policies and other related institutions capable of encouraging the available human resources in rural areas.

Implementation and development of both physical and non-physical technologies are also important components of agricultural and rural development. Most of the economic development in developing countries is related to agricultural and agricultural development aimed at increasing the productivity of land and human resources to improve the lives of their people.

The economic and financial structure becomes an instrument of sustainability if it is periodically reviewed and improved and affects the majority of holding companies in the region. Otherwise, it tends to become a disruptive factor that polarizes opportunities in favor of regional leaders, hindering free competition and undermining the region's sustainable agricultural dynamism. Among the elements of vulnerability, we identified organizational aspects related to holding companies, such as: promotion of holding companies, dissemination of the benefits and obligations of the association, strategic cooperation with the authorities, involvement of holding companies in regional cooperation programs and measures to reduce logistics chains.

The development of agriculture is an integral part of the economic development of rural areas, which requires integration. Several problems that arise in agricultural and rural development need to be solved by considering different aspects. Rural institutions should be involved in the implementation of agrarian and rural development. In the case of the province of Bali, the development of agriculture and rural areas can be aimed at the development of tourism, industry, environment and economic activities. This can be in the form of the development of agritourism, agro-industry, an integrated farming system (crop and livestock systems) and rural enterprises. Improvements in agricultural and rural development have accelerated the growth of the rural economy, thus reducing poverty.

Key words: *influence, agricultural holdings, village development, conditions of decentralization*